

Tarih: 13-05-2022

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ
أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا.
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
مَا نَحَلَ وَالِدٌ وَلَدًا مِنْ نَحْلِ أَفْضَلٍ مِنْ آدَبٍ حَسَنٍ.

ÇOCUK TERBİYESİ

Muhterem Mü'minler!

Yüce Rabbimiz okuduğum ayeti kerimede şöyle buyurmaktadır: **"Onlar şöyle dua ederler: "Rabbimiz! [İman ve ibadetleriyle) sevinç ve mutluluk kaynağımız olacak eşler ve evlatlar lütfeyle bize. Sen bizi şirkten sakınıp tevhide yönelen kullarına örnek ve öncü eyle."**¹ Okuduğum hadis-i şerifte de Peygamber Efendimiz (s.a.v) şöyle buyurmaktadır: **"Hiçbir anne baba, çocuğuna güzel terbiyeden daha kıymetli bir başışta bulunmamıştır."**²

Değerli Müslümanlar!

Çocuklar Allah'ın bizlere birer hediyesidir. Kız veya erkek çocuk sahibi olmak ya da çocuk sahibi olamamak insanın bir kusuru değildir. İnsanın çocuk sahibi olamadığı için kendini ve eşini suçlaması doğru değildir. İnsanın kız veya erkek çocuk sahibi olması, engelli çocuğunun olması ya da çocuk sahibi olamaması Allah'ın takdiridir. Yüce Rabbimiz bu konuda şöyle buyurmaktadır: **"Göklerin ve yerin mutlak hükümlerini Allah'a aittir. O dilediğini yaratır. Dilediğine kız, dilediğine erkek evlat verir. Yahut dilediğine hem kız hem erkek evlat verir. Dilediğini ise çocuksuz bırakır. Şüphesiz O her şeyi bilen, her şeye gücü yetendir."**³

İnsanın görev ve sorumluluğu Yüce Allah'ın takdirine razı olmaktır. Kendi irademiz dışında başımıza gelen olaylardan dolayı kendimizi suçlamak hem kendimize haksızlık hem de Allah'ın takdirine rıza göstermemek olur.

Muhterem kardeşlerim!

Çocuklarımızı İslam terbiyesi ile yetiştirmek en önemli görevlerimizden biridir. Çocuklarımızla

ilişkilerimize yön veren sevgili Peygamberimiz, **"Çocuğunun senin üzerinde hakkı vardır."**⁴ buyurarak; sorumluluğumuzun önemine dikkat çekmiştir. Kız ya da erkek olduğuna bakmaksızın, her çocuğun dünyaya gelişini gönül rızası ile kabullenmek, onu sevgiyle ve dualarla karşılamak en önemli görevimizdir. Ona güzel bir isim koymak, hak ettiği ilgiyi ve şefkati göstermek, kardeşleriyle arasında ayırım yapmadan adaleti gözetmek son derece önemlidir. Yavrularımızı helâl ve sağlıklı gıdalarla büyütmeli, eğitimlerine gereken hassasiyeti göstermeli, sadece maddî ihtiyaçlarını değil, manevî ihtiyaçlarını da karşılamalıyız. Dinimiz İslam'ı yaşamaları, sosyal hayatı tanımaları, kültürlerine aşina olmaları, örf ve adetlerini öğrenmeleri için çocuklarımıza rehberlik etmeliyiz.

Çocuk eğitimi ve çocukla iletişim konusunda en güzel rehberimiz Peygamberimizdir. Onu örnek almalıyız. O'nun şefkat ve hakkaniyete, sabır ve hoşgörüyeye dayanan eğitim metotlarını uygulamalıyız. Allah Resulü (s.a.s) çocuklara değer verir, onlara değerli olduklarını hissettirirdi. Kız çocuklarına ve yetimlere ayrı bir önem verir, onları en değerli emanet bilir, hor görülmelerine asla izin vermezdi. Çocukların yanından geçerken onlara selam verip hatırlarını sorar, onlarla şakalaşır, oyunlarına eşlik ederdi. Çocukların sevinç ve mutluluğunu paylaşırdı.

Aziz Müminler!

Allah'ın bizlere hediyesi olan çocuklarımız, nimetlerin en sevimlisi, evin bereketi, ailenin umudu, toplumun yarınlarıdır. Onlar, bizim neşemiz, göz aydınlığımızdır. İslâmî terbiye ile yetiştirdiğimizde, öldükten sonra amel defterimizi açık tutacak olan iyilik kaynağımızdır. Onları şefkat ve merhametle, Allah'a kulluk ve sorumluluk bilinciyle yetiştirelim. Unutmayalım ki çocuğa gösterilen sevgi ve ilgi, verilen ahlâk ve değer eğitimi dünya ve ahiretimiz için en hayırlı yatırımdır. Hutbemi evlatlarımızı terbiye etme konusunda en güzel örnek olan Lokman (a.s)'ın evladına verdiği öğüt ile bitirmek istiyorum: **"Evladım! Namazı layıkıyla kıl; dünyada iyilik ve güzelliğin hakim, kötülüğün ortadan kalkması için uğraş. Bu uğurda karşılaşacağın sıkıntı ve zorluklara sabret. Zira bunlar azim ve kararlılık göstermeye, bedel ödemeye değer işlerdir."**⁵

Hollanda Diyanet Vakfı

¹ Furkan, 25/74.

² Tirmizî, Birr, 33; İbn Hanbel, IV, 77.

³ Şura, 42/49,50.

⁴ Müslim, Sıyâm, 183.

⁵ Lokman, 31/17.